

O vd'ačnosti

Dt 8,18 – „*Pamätaj na Hospodina, svojho Boha, lebo On ti dáva silu získavať bohatstvo, aby utvrdil svoju zmluvu, ktorú s prisahou zaslúbil tvojim otcom, ako je to dnes.*“

Čo je to vd'ačnosť? Podľa Biblického slovníka vd'ačný človek je taký, ktorý sa cíti byť zaviazaný druhému človeku alebo Pánu Bohu. Prejavuje sa dnes ešte vd'ačnosť medzi ľuďmi resp. vd'ačnosť Pánu Bohu?

V SZ v Mojžišových knihách je jedna časť nazvaná ako „Výzva k vd'ačnosti“ je to v 5 knihe Mojžišovej 8. kap. V celej kapitole však nie je ani raz uvedené slovo vd'ačnosť resp. ďakovať. Ani v konkordancii nie je uvedené slovo „vd'ačnosť“ - Biblia tento výraz nepozná.

V spomínanej kapitole sú však uvedené prejavy ľudí, ktoré by sme mohli zaradiť do kategórie vd'ačnosti: dobrorečenie Hospodinovi, nezabúdanie resp. pamätanie na Hospodina.

V SZ nájdeme viacero situácií, kedy ľudia vyjadrujú svojim postojom (činnosťou) vd'ačnosť Hospodinovi:

- Noach po vystúpení z korábu postaví oltár a obetuje mu,
- Abrahám, keď k nemu prehovoril Boh, postavil oltár a obetoval mu,
- Jákob po stretnutí s Ezavom stavia oltár,
- Anna chváli Hospodina za to, že jej doprial syna Samuela,
- Dávid spieva Hospodinovi pieseň, keď ho vyslobodil z moci nepriateľov.

Aj v NZ nájdeme ne jeden podobný príklad:

- pomazanie Ježiša Máriou Magdalénou v Betánii,
- jeden z uzdravených malomocných sa vrátil a ďakoval Ježišovi.

Keď pozeráme do minulosti Izraelského národa nachádzame tu veľa požehnaní, za čo mohli Izraeliti Bohu ďakovať – byť vd'ační, ale nie vždy tak robili.

O tom hovorí zmienená 8. kap. 5 kn. Mojžišovej – je to výzva k Izraelu, aby nezabúdali na Hospodina, aby mu dobrorečili.

Táto výzva je aktuálna aj pre nás. Určite si spomenieme na ne jednu situáciu resp. dar, ktorý neprišiel automaticky, nebol samozrejmy, ale bol (je) potvrdením požehnaní zhora. Keď budeme hľadať, určite budeme prekvapení, čo všetko pre nás Boh urobil, nájdeme dosť toho, za čo môžeme ďakovať – *za život, za zdravie, za materiálne potreby, za priateľov, za bratov a sestry, i za nenaplnené prania či prosby.*

Prečo Boh chce, aby sme boli vd'ační?

Opakom vd'ačnosti je nevďak. Nevďak je neochota oceniť dar alebo skutok druhého. To, čo dostávam od druhého pokladám za samozrejmosť, resp. som k tomu úplne ľahostajný.

Pán Boh vie, že to nie je pre nás dobré a rieši tento náš problém. Používa na to rôzne metódy (dohovaraním, skúšaním, poznávaním seba).

Boh nás neskutočne miluje, nepotrebuje našu vd'aku, ale my ju potrebujeme. Vd'ačnosť mení srdce človeka. Ďakovanie dáva človeku schopnosť vidieť, veriť, radovať sa a skutočne milovať. Vd'ačný človek nepokladá žiadnu maličkosť za samozrejmosť, cíti sa zaviazaný. Skutočné, plné ďakovanie prináša ovocie - je to radosť z darov od Boha a keďže nám Pán Boh neustále dáva dobré dary, vd'ačnosť neprestáva a postupne vzniká vd'ačnosť ako postoj - vd'ačnosť ako štýl života, t.j. vd'ačnosť Pánovi, ale aj ľuďom, ktorých Pán posielal.

Začíname sa na svet dívať Božími očami pravdy, začíname rozumieť, že všetko je dar. Máme túžbu hľadať dary Boha a ďakovať mu za ne.

Uvedomíme si, že máme hojnosť; aj keď by sa mohlo zdať, že nie, zistíme, že máme dokonca aj na rozdávanie.

Týmto chcem upriamiť našu pozornosť na to, čo sa udialo v živote každého z nás, možno ani nie tak dávno, kedy mnohí z nás prežívali rôzne skúšky, problémy a snád' aj nepochopenie. Spomeňme si, ako vtedy Pán Boh zasiahol, priznal sa, vypočul zúfalý výkrik o pomoc a aká bola naša odpoveď.

Boh svojim konaním, zaslúbeniami potvrdzuje, že jeho záujem o svoje deti tu na zemi sa nemení ani s príchodom nového roku. Pán Boh chce, aby sme na to nezabúdali ani v neistých časoch, ktoré majú prísť na tento svet a zamerali sme svoj pohľad na neho, na jeho dary, dobrodenie, jeho ochranu a ďakujeme mu za to.

V spomínaných niekoľkých príkladoch sa dozvedáme o rôznych spôsoboch ako poďakovať - vyjadriť vd'ačnosť: Abrahám staval oltáre, Dávid spieval, skladal žalmy. Oltáre sa dnes už nestavajú, spievať ako Dávid to každý nevie, ale jedným z najjednoduchších spôsobov ako poďakovať Bohu je dobrorečiť Pánu Bohu, inými slovami, povedať o tomto Božom priznaní v kruhu svojich blízkych či priateľov.

Ak si zvykneme často a pravidelne vyjadrovať Bohu svoje poďakovanie (vd'ačnosť), v našom srdci zavládne radosť a pokoj, ktorý nám nikto nevezme a tí, ktorí sú okolo nás si všimnú, že to s Pánom myslíme vážne. Keď si budeme všímať viac aj drobné požehnania a dary, negatívne skutočnosti budú pre nás menej dôležité a nebudú pre nás postrachom, či obavou.

Mojím prianím je, aby aj v nastávajúcom roku poznávali Pána ako dobrého láskavého Otca, ako obetujúceho sa Syna prihovárajúceho sa za nás v nebeskej svätyni a ako vždy prítomného Radcu a Utešiteľa.